

ความสัมพันธ์ระหว่างทักษะคณิตศาสตร์และมูลฐานกับความสามารถในการแก้ปัญหา
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่หก

นางสาวสุมิลี รัตนพันธุ์

003869

ศูนย์วิทยทรัพยากร
วิทยานิพนธ์เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุภัณฑ์การทราบหน้าบัณฑิต
ภาควิชาประถมศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
พ.ศ. 2524

RELATIONSHIPS BETWEEN BASIC MATHEMATICAL SKILLS
AND PROBLEM SOLVING ABILITY OF PRATHOM SUKSA SIX STUDENTS

Miss Sumalee Ratanapan

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Education
Department of Elementary Education

Graduate School
Chulalongkorn University

1981

หัวขอวิทยานิพนธ์	ความสัมพันธ์ระหว่างทักษะคณิตศาสตร์ชั้นมัธยานุบาลกับความสามารถในการแก้ปัญหาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่หก
โดย	นางสาวสุมิลี รัตนพันธุ์
ภาควิชา	ประถมศึกษา
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วรรณี ศิริโชค

บันทึกวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุญาตให้นำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบัณฑิต
การศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบัณฑิต

.....ปูรณากร บุนนาค..... คณบดีบังคับอธิการวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.สุประดิษฐ์ บุนนาค)

คณะกรรมการสื่อวิทยานิพนธ์

.....ก่อวิวัฒน์ ธรรมรงค์..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.พิศาล ธรรมรงค์)

.....ดร. พงษ์นรินทร์ คงมาศ..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วรรณี ศิริโชค)

.....ดร. มนต์ พูลสวัสดิ์..... กรรมการ
(อาจารย์ศิริชัย กาญจนวงศ์)

สัญลักษณ์ฉบับนักวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หัวข้อที่ยานินพนธ์
ความสัมพันธ์ระหว่างหักษะคณิตศาสตร์ชั้นมูลฐานกับความสำนารถในการ
แก้ปัญหาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ชื่อนัก
นางสาวสุนาดิ รัตนพันธุ์

อาจารย์ที่ปรึกษา
บุญญาสตรีราจารย์ วรรณี สิริโภค

ภาควิชา
ประถมศึกษา

ปีการศึกษา
2523 : ๖

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างหักษะคณิตศาสตร์ชั้นมูลฐานกับความสำนารถในการ
แก้ปัญหาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถาม 2 ฉบับ คือ แบบสอบถามหักษะคณิตศาสตร์ชั้นมูลฐานกับแบบสอบถาม
การแก้ปัญหา ซึ่งได้ผ่านการตรวจสอบจากบุญทรงคุณุณิ และทดลองสอบถามนักเรียนแล้ว ให้การ
ความพึงพอใจของแบบสอบถาม จากการใช้สูตร คูเคนเดอร์ ริชาร์ดสัน 21 (Kuder Richardson 21) เท่ากับ 0.8599 และ 0.5729 กรณีสำคัญ กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ทดสอบเป็นนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนในสังกัดการประถมศึกษาจังหวัดชุมพร กรมสามัญศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 3 โรง รวมตัวอย่างประชากรทั้งหมด 300 คน วิเคราะห์โดย
โดยหาค่านั้นโดยใช้ค่า ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าลัพธ์ประสิทธิ์สัมพันธ์แบบเพียร์สัน
(Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) และสร้างสมการทดถ่าย
(Regression Equations)

ผลการวิจัย

1. ทักษะคณิตศาสตร์ชั้นมัธยมฐานะความสำนารถในการแก้ปัญหามีความสัมพันธ์กับในทางบวก โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์รวมเท่ากับ 0.6495 ทั้งนี้ทักษะการคำนวณมีค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์มากที่สุดคือเท่ากับ 0.5170 ส่วนทักษะการเบรี่ยนเทียบมีค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์อยู่ที่ลูกคือเท่ากับ 0.2618 โดยทุกค่านิความสัมพันธ์นั้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติก็ระดับ $.01$

2. คะแนนแบบสอบถามทักษะคณิตศาสตร์ชั้นมัธยมฐานะคะแนนแบบสอบถามการแก้ปัญหาสามารถใช้พยากรณ์คะแนนซึ่งกันและกันได้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Thesis Title Relationships Between Basic Mathematical Skills
and Problem - Solving Ability of Prathom Suksa
Six Students

Name Miss Sumalee Ratanapan

Thesis Advisor Assistant Professor Vannee Sirichote

Department Elementary Education

Academic Year 1980

ABSTRACT

Purpose :

The purpose of this research was to study the relationships between basic skills and problem solving ability in mathematics of Prathom Suksa Six students.

Procedures :

The test was constructed and divided into 2 parts, the first test was on the basic mathematical skills and the second test was on problem solving. The test was subsequently examined by the experts and later was tried out with students. Using Kuder Richardson 21 as a formula, the reliability coefficient of the first test was 0.8599 and the second was 0.5729. The test was administered to 300 Prathom Suksa Six students of three schools

that are in the Division of Elementary Education, Chumporn Province Department of General Education, Ministry of Education. Arithmetic Mean, Standard Deviation, Pearson's Product Moment Correlation Coefficient and Regression Equation were used for analyzing the data.

Results :

The major findings of this research were as followed :

1. The correlation coefficient between the basic skills in mathematics and the mathematical problem solving ability were 0.6495. The basic skills in addition, subtraction, multiplication and division were at 0.5170 level. The comparision skills were 0.2618. There were all statistically significant correlation at the .01 level.
2. The basic skills in mathematics scores and the problem-solving scores can therefore predict the ability to scores on each other.

คุณวิทยกรพยากรณ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กิติกร รวมประกาย

ในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ สำเร็จลงให้ถูกความกรุณาจาก บุญธรรมศาสตราจารย์
วรรณ ศิริโชค และอาจารย์ศิริชัย กาญจนวงศ์ ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา ขออภัย ขอเสนอแนะ
ท่าน ๆ ที่เป็นประไชน์ของการวิจัยอย่างใกล้ชิดตลอดเวลา รองศาสตราจารย์. ดร. พิสัน
ธรรมเมธี ได้กรุณาก่อนวิทยานิพนธ์ ชี้ช่วยให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น บุญธรรมศาสตราจารย์
พพ. 3 ท่าน ไว้เป็นอย่างสูง

สมบัติ รัตนพันธุ์

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย	๔
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	๕
กิจกรรมประจำ	๖
รายการตารางประกอบ	๗
บทที่	
1. บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัจจุหา	1
วัตถุประสงค์ของ การวิจัย	7
สมมุติฐานของ การวิจัย	7
ขอบเขตของ การวิจัย	7
ข้ออกลังเบองตน	8
การจำกัดของ การวิจัย	8
คำนิยามศัพท์เฉพาะ	9
ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย	9
2. ภาระครุภักดีที่เกี่ยวข้อง	10
ทักษะคณิตศาสตร์ขั้นพื้นฐาน	11
ความสามารถในการแก้ปัญหา	15
อุปสรรคในการแก้ปัญหา	16
การสอนแก้ปัญหาโดยคณิตศาสตร์	17
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะคณิตศาสตร์ขั้นพื้นฐาน	19
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการแก้ปัญหาคณิตศาสตร์	21

งานบริจิท์ที่เกี่ยวข้องกับทักษะคณิตศาสตร์ชั้นมัธยมฐานกับความสามารถ	
ในการแก้ปัญหา	22
3. วิธีดำเนินการวิจัย	24
เครื่องมือในการวิจัย	24
การสร้างแบบสอบถามทักษะคณิตศาสตร์ชั้นมัธยมฐาน	24
การสร้างแบบสอบถามการแก้ปัญหา	31
การถ่ายทอดความประชาต	33
การเก็บรวบรวมข้อมูล	34
การวิเคราะห์ข้อมูล	35
4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	36
5. สรุป อภิปราย และขอเสนอแนะ	44
สรุปผล	44
อภิปรายผล	45
ขอเสนอแนะ	48
บรรณานุกรม	49
ภาคผนวก	55
ภาคผนวก ก.	56
ภาคผนวก ข.	57
ประวัติการศึกษา	94
	๗

๒ หมายเหตุการติดตั้งประจุ

การท่องเที่ยว	หน้า
1. รายการทดสอบระหว่างเนื้อหาวิชา กับจำนวนข้อของแบบสอบถามแต่ละชุด	27
2. จำนวนข้อสอบที่นักศึกษาพำนัชแล้วกับจำนวนข้อของแบบสอบถามแต่ละชุด	29
3. รายการทดสอบของแบบสอบถามทักษะคณิตศาสตร์ขั้นบุญครูนที่นำไปใช้สอบจริง	30
4. โครงสร้างความยาก จำนวนจำแนก และความเที่ยงของแบบสอบถาม	32
5. จำนวนตัวอย่างประชากรจำแนกตามเพศ และโรงเรียน	34
6. ค่าคงทนเบื้องต้น ค่าสถิติเดาและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบสอบถามทักษะคณิตศาสตร์ขั้นบุญครูน และแบบสอบถามการแก้ปัญหา	36
7. ค่ามัธยฐาน เดาและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของค่าคงทนแบบสอบถามทักษะคณิตศาสตร์ขั้นบุญครูน	37
8. ค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์ระหว่างทักษะกาง ๆ ของแบบสอบถามทักษะคณิตศาสตร์ขั้นบุญครูน	38
9. ค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์ระหว่างทักษะคณิตศาสตร์ขั้นบุญครูนและทักษะกับความสามารถในการแก้ปัญหา	39
10. สมการทดสอบ ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานและค่าความสัมพันธ์ระหว่างทักษะคณิตศาสตร์ขั้นบุญครูนกับความสามารถในการแก้ปัญหา เมื่อกำหนดให้ทักษะคณิตศาสตร์ขั้นบุญครูน เป็นเกณฑ์ในการทำนาย	40

11. สมการอุดอย ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานและ ความล้มเหลว
ระหว่างทักษะคณิตศาสตร์ขั้นบุคคลกับความสามารถในการแก้ปัญหา
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษานิพัทธ์ เมื่อกำหนดให้ คะแนนความสามารถ
ในการแก้ปัญหาเป็นเกณฑ์ในการทำนาย : 41

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย